

До Апеляційного суду м. Києва

Апелянт (позивач): Олійник Дмитро Вячеславович,
ідентифікаційний код _____,

_____ ,
засіб зв'язку –тел./факс: _____,

Відповідач-1: Київська міська державна адміністрація,
код в ЄДРПОУ 00022527,
вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044, засіб зв'язку –тел. 1551,

Відповідач-2: Житлово-будівельний кооператив «Металіст»,
код в ЄДРПОУ _____,
_____, засіб зв'язку –тел. _____,

**Відповідач-3: Приватне акціонерне товариство «Акціонерна компанія
«Київводоканал», (код ЄДРПОУ 03327664),**
вул. Лейпцизька, 1-а, м. Київ, 01015, засіб зв'язку –тел. 2263038,

Відповідач-4: Приватне акціонерне товариство «Київенерго»,
(код ЄДРПОУ 00131305),
пл. І. Франка, 5, м. Київ, 01001, засіб зв'язку –тел. 2076075,

**на рішення Шевченківського райсуду м. Києва від 04 липня 2018 р.
у справі № 761/23166/17 (суддя Осаулов А. А.)**

АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА.

Оскаржуване рішення отримане мною рекомендованим листом 18.07.2018 р., що підтверджується копією поштового конверту з ШКІ 0305712188273, роздрукованою онлайн-сервісу «Укрпошти», та може бути підтверджено зворотнім рекомендованим поштовим повідомленням у матеріалах справи. Скаргу споживача звільнено від судового збору!

Відмовляючи у вимогах до Відповідача-3, Відповідача-4 суд посилається на їх безпідставність (нібито не є належними відповідачами, оскільки не були у спірний період виконавцями послуг; нарахування оплати позивачу за спожиті послуги не здійснювали). В цій частині оскаржуване рішення є повністю необґрунтованим, оскільки підставою позову є застосування цими відповідачами незаконних нормативно-правових актів Відповідача-1, який своїми розпорядженнями в період з 01.12.2006 р. по 30.06.2014 р. унормував тарифи на послуги ЦО, ГВ, ХВ саме для вказаних відповідачів, а не для Відповідача-2. Вказані обставини впливають як зі змісту самих нормативно-правових актів Відповідача-1, так і встановлено судовими рішеннями адміністративних судів, що набрали законної сили, отже звільнені від доказування, згідно ч. 4 ст. 82 ЦПК. Судом проігнороване Закон України № 1198-VII «Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення розрахунків за енергоносії», яким з 26.04.2014 р. виконавцями послуг ЦО, ГВ, ХВ у м. Києві визначено саме Відповідача-3, Відповідача-4. Проігнороване також ст. 393 ЦК, відповідно до якої право на відшкодування майнової та моральної шкоди виникає незалежно від правових підстав, на які посилається суд (ст. 22 Закону України № 1875-IV «Про житлово-комунальні послуги»), що є неправильним застосуванням норм матеріального права.

Відмовляючи у вимогах до Відповідача-2, суд посилається, що на момент споживання послуг тарифи на них були чинними. Проте, постановою Шевченківського райсуду м. Києва від 21.03.2014 р. у справі № 2а-118/11 (2а/761/4/14), яка залишена без змін ухвалами КААС від 10.07.2014 р. та ВАСУ від 01.12.2015 р. частину розпоряджень КМДА не скасовано, а визнано незаконними і нечинними з моменту прийняття. Іншою

постановою Шевченківського райсуду м. Києва від 30.09.2014 р. у справі № 761/8760/14-а (2-а/761/220/2014), що залишена без змін ухвалами КААС від 15.01.2015 р. та ВАСУ від 11-12.02.2015 р. частину розпоряджень КМДА також не було скасовано, а визнано незаконними і нечинними з моменту прийняття. Проігнороване висновки Верховного Суду України, викладені у постановах № 21-246а11 від 28.11.2011 р. (у справі № 761/8760/14), № 21-470а14 від 02.12.2014 р. (у справі № 2а-1888/10), № 21-2808а15 від 24.11.2015 р. (у справі № 2а-7498/12/2670), які є публічною інформацією, відповідно до яких нормативно-правові акти, які не пройшли державну реєстрацію, вважаються такими, що не набрали чинності, і не можуть бути застосовані. Крім того, неправильно застосоване й норму матеріального права: зі змісту п. 1.4. Порядку, затвердженого наказом Мін'юсту № 34/5 від 12.04.2005 р. «Про вдосконалення порядку державної реєстрації нормативно-правових актів у Міністерстві юстиції України та скасування рішення про державну реєстрацію нормативно-правових актів»: скасування нормативно-правового акта - визнання в установленому законодавством порядку недейсним з моменту прийняття не зареєстрованого у Міністерстві юстиції України нормативно-правового акта, що підлягав державній реєстрації. В порушення ч. 4 ст. 265 ЦПК проігнороване фактичні обставини справи, відсутні мотиви відхилення доказів, відсутні мотиви відхилення цих аргументів позову, відсутні мотиви неврахування правових висновків постанов ВС від 04.06.2018 р. № 760/12445/15-ц, ВСУ від 27.03.2013 р. № 6-6ц13, що слід було виходити із тарифів, які були чинними до тарифів, визнаних недейсними.

Відмовляючи у вимогах до Відповідача-1 суд посилається, що тарифи на послуги ЦО, ГВ з 30.09.2011 р. встановлено постановою Нацкомпослуг від 30.09.2011 № 116 «Про встановлення тарифів на теплову енергію ПАТ «Київенерго»», і вважає, що регулювання цим актом індивідуальної дії тарифів на теплову енергію (товарну продукцію) для бюджетних установ є тотожним регулюванню тарифів на послуги ЦО і ГВ для населення (споживачів). Вказане є не тільки неправильним застосуванням норми матеріального права до правовідносин у цій справі (які взагалі не регулюються Законом України № 2633-IV «Про теплопостачання»), але й прямо суперечить обставинам, щодо застосування нормативно-правових актів Відповідача-1 до споживачів у цей період, вже встановлених у справах адміністративної юрисдикції. Судом проігноровано розрахунки Відповідача-2 за цей період, зроблені на підставі саме актів Відповідача-1, а не Нацкомпослуг (див. моє клопотання від 10.03.2018 р. з додатками, разом із відповіддю на відзив). В порушення ч. 4 ст. 265 ЦПК в оскаржуваному рішенні відсутні будь-які мотиви відхилення аргументів завдання суми майнової шкоди 16532,81 грн., як переплачених грошей, на які я втратив право власності застосуванням відповідачами незаконних актів (судом одним реченням вказано про недоведеність шкоди); всупереч висновкам постанов ВС від 04.06.2018 р. № 760/12445/15-ц, ВСУ від 27.03.2013 р. № 6-6ц13 і без зазначення мотивів їх неврахування судом (ч. 4 ст. 263 ЦПК) не застосовано при розрахунку шкоди тарифи, зазначені в прохальній частині позову.

Щодо періоду з 01.12.2006 р. по 30.09.2011 р. (застосування актів про встановлення тарифів на послуги ЦО і ГВ для Відповідача-4); періоду з 01.12.2006 р. по 30.06.2014 р. (застосування актів про встановлення тарифів на послугу ХВ для Відповідача-3); періоду з 01.12.2006 р. по 31.03.2013 р. (застосування актів про встановлення тарифів на послугу УБ для Відповідача-2) вимоги позову судом не вирішено взагалі, мотивів немає.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 263, 352, 354, 376 ЦПК України,

ПРОШУ:

поновити строк на апеляційне оскарження; рішення Шевченківського райсуду м. Києва від 04 липня 2018 р. скасувати, ухвалити постанову про задоволення позову.

Додаток: копія пошт. конверту з роздрукованою онлайн-сервісу «Укрпошти».

17 серпня 2018 р.

/Апелянт Олійник Д. В./